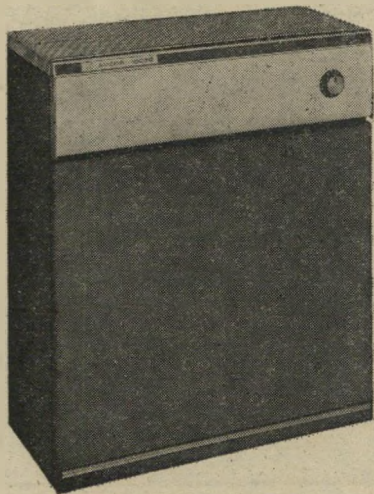

זוכר את ההרגשה הזו?

הכן את עצמך לחורף עם תנור הסקה דירתי אמקור

במחירים חסרי תקדים החל מ-792 ל"י

תנור הסקה דירתי, "אמקור" — לחימום מרכזי של כל הדירה — מבטיח חימום אחיד ונעים 24 שעות ביממה במשך כל החורף.

תנור הסקה דירתי, "אמקור" ניתן להתקנה הן בבתים פרטיים (חד קומתיים וקוט-ג'ים) והן בדירות בבתים משותפים.

ל"אמקור" מבחר דגמים מגודל 6000 קקל"ש ועד גודל 10,000

אמקור
שרות עם כל הלב!

קקל"ש המאפשרים חימום זירה, עד גודל 150 מ"ר, ב-אמצעות תנור אחד בלבד! מחירי התנורים נמוכים במיוחד והוצאות ההפעלה (התנור מוסק בנפט) קטנות. מומחי "אמפא" ייעצו לך ללא כל תשלום כיצד לתכנן את חימום דירתך ביעילות המירבית, היכן להציב את התנור והיכן למקם את הארובה המבטיחה אזור נקי בדירה.

לי תמכור רק **אמקור**

לתלמידותי,

- רונית בלנק — מלכת המים 1973
- רונית מחובר — סגנית ראשונה
- דנה גלעד — סגנית שניה
- סוזי קרון — הנערה הפופולרית

מיטב האיחולים להבחרכם

מאחלת מורתכם להליכה ונימוסין

לאה פלטשר

תשוקה גשמה יונה

(המשך מעמוד 41)

בשיר, מסתבר: קם לו בבוקר, ורואה שהוא יונאי.
מספר אברהם יעקוב, ילדי ע"י ראק:

כשהייתי בן שבע, ראיתי יונה. הלב נצבט לי מרוב היופי שלה. עמדה היונה על השוכך של אחד השכנים. העיניים שלי היו קוראות וקוראות לה, והיא לא באה.

התגנבתי לשוכך בלילה, שמתי אותה בשק, וישר רצתי הביתה. ישנה אתי במיטה כל הלילה.

בבוקר אבא קם. ראה אותה. מיד ידע שלא הגיעה בדרכים כשרות. היכה בי מכות, כמעט הרג אותי. אני בוכה, והוא מרביץ. בוכה, והוא מרביץ. נשבעתי רק יגמור להרביץ לי, אלך לעבוד ואקנה זוג יונים.

הלכתי לעבוד. זוג יונים עלה דינר שלם. עבדתי ועבדתי יום ולילה. הייתי בן שבע בסך הכל. אחרי חודש היה לי דינר שלם. אבא רצה לקחת אותה. אבל לא נתתי. קניתי זוג יונים.

עד כאן סיפורו של יעקוב. היום, לאחר חמישים שנה, יש לו 100 זוגות יונים. מכוסו שותות, מפיתו אוכלות, במיטתו ישנות.

נאצים

בשוכך *

את חיים מוניץ, מחשובי הירי נאצים, הצילו היונים ממוות. מספר מוניץ:

בזמן מלחמת העולם השנייה הייתי צעיר. כבר אז היו לי המון יונים. התחלתי בגידול עוד בן חמש.

הנאצים באו לבית שלנו. ראיתי אותם דופקים בדלת חזק, פחדתי והתחבאתי מתחת למיטה. משם ראיתי איך הם מוציאים את אבא ואמא שלי בכוח מהבית. כשהתחילו לחפש ברחתי דרך החלון, וקצפצתי לתוך השוכך.

היונים שלי הביגו שאני מתחבא מהחיילים, כי הייתי מדבר איתם ברוסית. כמו עם כל האנשים. הן נעמדו בפתח השוכך, והסתירו אותי. כשבא חייל ורצה לבדוק אם יש בשוכך מישהו, עטו עליו היונים ולא נתנו לו להציץ בפנים.

הייתי בשוכך כמעט שבעים שעות. אכלתי את המזון שלהן ושתיתי מהמים שלהן. ככה הן הצילו אותי.

סיפרתי את זה גם לשופט. אחרי שהי שנים תבעו אותי לדין, כאילו היונים מפריעות את מנוחתם. קיבלתי חמש לירות קנס, והשופט ביקש ממני לא לגדל הרבה יונים.

בגלל זה יש לי רק 150 זוגות. אחרת היה לי הרבה יותר.

הימורים

ברבבות ל"י *

מוניץ מראה בגאווה את הטימחור שלו — זו היונה המבצעת סאלטות באוויר — פרסי: "כמה היא שווה לדעי תך?"

"אתמול היתה תשע שעות באוויר. חמש וחצי שעות ביצעה היפוכים."
"מאה שישים לירה."
"אבל תראה את הכנפיים, איך יפות... והחזה!"

השניים מתווכחים האחרים מצטרפים לויכוח. עיניהם מבריקות, מיצחם מזיע, קולם נישא בהתרגשות.

בשבתות יוצאים היונאים לשטח פתוח, מתחרים למי יונה טובה יותר. חוקים רבים ומדוקדקים לתחרות יונים. יש שופט שהיונאים מחליטים עליו, והוא חורץ את גזריהן. כל תנועה של היונה נלקחת בחשבון. כיצד נסקה. לאיזה גובה הגיעה. כמה פעמים ביצעה סאלטות. כמה זמן נשארה באוויר. כיצד נחתה. האם פרשה כנפיים? האם גירגרה?

סכומי ההתערבות גבוהים. החל מ-500 לירות, ועד 5000. לפעמים, כשמתחרות אטיות, מגיע הסכום לרבבה. בעבור היונה המנצחת.

יש גם שיתלתו הרחות, ואי מזה יישלף סכין, להגן על כבוד היונה שחולל. לפעמים אפילו נשפך קצת דם. אלא שאין מדברים בואת מחוץ לעיר היונה.
שכן הכול יודעים מהי ההרגשה כשיונתך נוחלת מפלה.